

Jumaliselle lukialle,

armoa ja rauhaa Jumalalta meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

Nyt käy, Jumalan siunauksesta, P. Biblia Suomen kielellä prántistä, v. 1776 painetun P. Raamatun jälkeen korjattuna ja pránttivirheistä sekä puustaveissa että lausemerkeissä parannettuna; jonka sivussa myös erhetykset yhtäpitäväisten Raamatun paikkain osoituksissa ovat ojennetut. Sitte kuin Uusi Testamentti jo vuonna 1548, ja Davidin Psaltari, niin myös muutamat kappaleet Moseksesta ja Profetaista v. 1551 olivat annetut ulos, tuli koko P. Raamattu ensimmäisen kerran valkeuteen v. 1642, toisen kerran v. 1685, kolmannen kerran v. 1758, neljännen kerran v. 1776, viidennen kerran v. 1817, kuudennen kerran v. 1821, seitsemännen kerran v. 1832, kahdeksannen kerran v. 1845, yhdeksännen kerran v. 1849 ja kymmenennen kerran v. 1852. Sittemmin on Pyhiä Raamattuita usein painettu ja Englannin pipliasseuran kustantamia Raamattuita sekä erittäin Uusia Testamenttia on runsaasti maassamme levitetty ja yhä levitetään.

Nytkin on taas Jumala suonut meille yhden runsaan varan tästä pyhästä sanastansa, joten itsekullakin on tila tämän kaikkein tarpeellisimman kirjan itselensä toimittaa.

Velvollinen kiitollisuus senkaltaista Jumalan armon rikkautta kohtaan vaatii, että annamme hänen kalliin sanansa sitä runsaammin seassamme ja itse meissä asua, ja ettemme ainoastansa tiedustelee hänen jumalallista tahtoansa viriän lukemisen ja halullisen peräänajattelemisen kautta, mutta myös harjoitamme meitämme sen mukaan jumalisuudessa. Erinomattain olen minä vahva siitä, että opettajat oikein käyttävät tätä suurta ovea, jonka Jumala tämän kautta heille avaa sanansa levittämiseen, ja siitä seuraavaiseen nimensä enempään julistamiseen, niin myös heidän sanankuuliainsa autuuden edesauttamiseen: ja että he asettavat viriästi heidän eteensä Raamatun suuren arvon ja hyödytyksen, niinkuin ainoan ojennusnuoran autuuden tiellä, niin myös neuvovat heitä, Berean asuvaisten esimerkillä, Ap. T. 17:11, ahkerasti ja hartaasti tutkimaan sitä.

Niin paljo kuin ahdas esipuheelle aivottu sia sallii, annetaan tässä muutamia yksinkertaisia opetuksia hyödylliseen Biblian lukemiseen.

Koko toimi tässä asiassa on se, että luvia oppii ensisti hyvällä perustuksella ymmärtämään sen mitä hän lukee, ja sen sitte hyödyksensä oikein sovittaa ja käyttää.

Tähän on joku valmistus ja kehoitus tarpeellinen.

Valmistuksena on yhteisesti, että jokainen opettelee edelläkäsins selkiässä järjestyksessä jollain tapaa käsittämään tarpeellisimmat Uskon kappaleet ja elämän velvollisuudet Katekismuksestamme eli jostakin muusta hengellisestä kirjasta. Sillä näissä on lyhykäisesti käsitetty Raamatun ydin ja sisältö. Niinkuin nyt joku, joka aikoo vaeltaa johonkuhun tuntemattomaan maahan, ja tahtoo sen tarkasti tuta, mielellänsä katselee ja lukee jotakuta paperia eli kirjaa, jossa hänelle vielä tuntematoin maanpaikka maalattu ja kirjoitettu on, joka lukeminen hänelle, siihen maahan tultuansa, on avuksi sitä tarkemmin kaikkia tutkiaksensa: niin auttaa myös lyhykäinen edelläpäin käsitetty Katekismuksen tieto sitä tarkemmalla vaarinottamisella tätä pyhää kirjaa lukemaan, ja lukemisessa paremmin toimeen tulemaan. Silloin oppii luvia selittämään Katekismusta Bibliasta, ja perustamaan käsitettyjä uskon oppeja Raamatun todistuksilla.

Raamatun korkia arvo, joka totisesti on Jumalan oma meille annettu sana johdattamaan meitä Kristuksen toimittamaan autuuteen, on meille väkevä kehoitus, viriästi lukemaan tätä kirjaa. Tässä on meillä niinkuin Jumalan oma lähetykskirja meille ihmisille, jossa hän meille vanhurskaan ja armollisen tahtonsa Lain ja Evankeliumin kautta ilmoittanut on. Siitä, että Raamattu on Jumalan antama sana, me tulemme parhain ja täydellisesti vakuutetuksi silloin, kuin viriästi ja halullisesti luemme P. Raamattua, ja sen kautta annamme Pyhälle Hengelle tilaa, luetun sanan kautta vaikuttaa sydämässämme sitä todistusta, että Jumalan sana on Jumalan antama. Sillä henki, nimittäin Pyhä Henki, todistaa jumalisten lukiain sydämissä, että Henki, Jumalan sana, totuus on, 1 Joh. 5: 6.

Mutta siinä sivussa on Pyhässä Raamatussa monikahtoja erinomaisia asianhaaroja, jotka taitavat ja mahtavat kehoittaa meitä sitä korkiassa arvossa pitämään, ja niin sitä viriämästi lukemaan. Senkaltaiset ovat 1. Sen vanhuus. Tässä löytään vanhin kirja maailmassa. Tässä edespannaan maailman alku ja sen vanhimmat muutokset, ja niin yksi vahva ajantieto, joita kaikkia muualla turhaan etsitään. 2. Sen sisällepäiden majesteetti eli korkeus, hyödytys ja täydellisyys. Tässä löytään järjelle käsittämättömät salaisuudet, ihanaisin tapain oppi, ennustukset, jotka monta sataa ajastaikaa, ennenkuin ne tapahtuivat, ilmoitetut ovat, ja joita kätkeytyä asioita niin kauvan aikaa ennen ei yksikään muu, kuin Jumala itse, tietää taitanut; sanalla sanottu: tässä on kaikki, mikä palkitsee järkemme puutokset, ja mitä autuudeksemme meille tietää tarpeellinen on; ja nämät kaikki tuodaan tässä edes yksinkertaisilla, mutta korkeilla ja jumalallisilla sanoilla, ja niin kauniisti ja voimallisesti, että ihmisen ymmärrys vaatimattomaan suostumiseen ja tahto vakaan kuuliaisuuteen taivutetaan. 3. Pyhän Raamattun kirjain yhtäpitävyisyys. Ne ovat kynällä käsitetyt ihmisiltä, jotka ovat eläneet usiamman sadan ajastajan toinen toisestansa ja olleet erikaltaisesta säädystä ja mielen taivutuksista, mutta kuitenkin havaitaan heidän kirjoitustensa välillä kaikkein ihanaisin yhteensopivaisuus. Kaikilla heillä on, ilman vähintäkään keskinäistä eripuraisuutta, yksi tarkoitus: Jumalan kunnia, Kristuksen tunto ja ihmisten autuus. Sillä muotoa osoitetaan Uudesta Testamentista, että Vanha Testamentti on totisesti Jumalan sana, sillä Uusi Testamentti osoittaa juurtajaksain, että kaikki Kristukselle tapahtunut on, mitä Vanha Testamentti niinkauvan aikaa edellä hänestä ennustanut on. Samoin vahvistetaan Uusi Testamentti Vanhan Testamentin kautta. 4. Ihmetyöt, jotka kaikkein luonnon voimain ylitse käyvät, joiden kautta Raamattu vahvistettu on. 5. Sen ihmeellinen leveneminen ja voimassa pitäminen. Harvain ja heikkoin ihmisten kautta on, Jumalan edeskatsomisesta, Raamattu aika ajalta autettu edes ja laviammalle saatettu, voimallisia vastaan maailmassa suojeltu, ja niin monessa vainossa voimassa pidetty. Tähän tulee, usiampien muiden asianhaarain seassa, Marthyrein to-

distus, joista monta tuhatta on verellensä Raamatun totuuden vahvistanut; ja oikian seurakunnan todistaminen, joka P. Raamatun kirjat itse kirjoittajilta on ottanut vastaan, niinkuin uskollinen vartia ne tallella pitänyt ja aina julkisesti niistä todistanut, että ne ovat Jumalan totinen sana.

Itse Biblian lukeminen pitää tapahtuman rukouksella ja ajattelemisella.

Niin usein kuin aivomme lukea Pyhää Raamattua, pitää meidän rukoileman Jumalaa, että hän sen alla tahtois varjella meitä kaikesta hempeydestä, lihalisesta viisaudesta, väärästä tarkoituksesta, kalliin sanansa väärin käytöksestä, ja kaikista niistä esteistä, mitkä liha, maailma ja perkele taitavat panna tiellemme lukemisessa; että hän sitä vastaan tahtois avata sydämemme ja ymmärryksemme, antaa meille Pyhän Hengen, joka on ovenvartia, ja valaistut ymmärryksen silmät, että me oikein mahtaisimme ymmärtää Pyhän Raamatun, ja siitä käsittää Hänen jumalallisen tahtonsa; ja vihdoin, että Jumala tahtois sen, mitä luemme ja ymmärrämme, ei ainoastansa kiinnittää muistoomme, mutta myös syvältä painaa sydämeemme ja tahtoomme, ja liikuttaa sen, elämässä noudattamaan Raamatusta tuttua Jumalan tahtoa.

Senkaltaista rukousta pitää myös harjoitettaman ajattelemisessa; sillä toinen näistä auttaa toista. Rukouksen kautta tulee tutkisteleminen enätyksi, ja tutkisteleminen kautta rukous kehoitetuksi.

Ajattelemisesta olis paljon sanomista; mutta koska tämä osoitus on sovitettu myös kaikkein yksinkertaisimmille, niin annetaan ainoastansa tietää, että Biblian lukeminen pitää tapahtuman niin, että tarkka vaari otetaan sekä Raamatun yhteisestä, että sen kirjan eli tekstin, jota luemme, erinomaisesta tarkoituksesta. Meidän pitää pysymän jokaisen sanan yhteisessä ja tavallisessa ymmärryksessä ja luonnollisessa merkityksessä, jos ei tarve vaadi siitä luopumaan. Selkiämmät Raamatun paikat pitää pantaman vaikeampain perustukseksi, ja toinen paikka toisen kautta selitettämän. Jokaisessa erinäisessä tekstissä pitää ajateltaman, kuka se on, joka puhuu, Raamattuko itse vai joku vissi persona, joka puhuvana edestuojaan; missä tilassa, millä ajalla ja missä paikassa se tapahtuu; mistä ja kenelle puhutaan; mikä on antanut siihen

tilan, ja missä tarkoituksessa se tapahtuu. Edelläkäväisistä ja seuraavaisista pitää joka tekstissä vaari otettaman, ja kaikki sanat pitää visummasti tutkittaman.

Emme saa yhtään Raamatussa kohtaavaista ainetta pitää halpana ja meidän vaarinotettavaksemme sopimatoinna, ehkä ne, ulkonaisen muodon puolesta, taitaisivat näkyä yksinkertaiseksi, niinkuin luonnosta tutut totuudet, yhteiset sananlaskut, vertaukset jokapäivä kohtaavaisista asioista, niinkuin kylväjästä, lasketusta verkosta, hapatuksesta, etc. vaan meidän pitää uskoman, että myös niillä on avarampi sisältö kuin joku ahkerinkaan tutkinto voi käsittää, ja että ne sentähden pitää tarkalla silmällä kurkisteltaman.

Meidän tulee tytyä, vaikka emme alussa kaikkia eli vähintäkään osaa Raamatusta ymmärtäisi, sillä tässä kohtaa niin korkeita asioita, joita ei suurinkaan opettaja taida kerskata kaikkia perustuksesta ymmärtävänsä. Sentähden tulee meidän viriästi pyrkiä edespäin Biblian lukemisessa ja tytyä siihen ymmärrykseen, jonka Jumala meille lainaa; sillä hänellä on myös tässä osassa aikansa ja hetkensä, ja Hän antaa jokaiselle, koska ja kuinka paljo Hänen viisautensa löytää kullekin tarpeelliseksi ja hyödylliseksi. Kyllä siinä on, että kaikki, mitä autuudeksemme tietää tarpeellinen on, ei ainoastansa selkiästi ja ymmärrettävästi löydy P. Raamatussa, mutta myös viriä ja harras Biblian lukea taitaa sen käsittää.

Mutta rakentavainen sovitus itse elämään pitää oleman Biblian lukemisen päätarkoitus; ja se, joka sitä varten lukee Raamattua, hän havaitsee, että Jumala ottaa otolliseksi hänen hyvän tarkoituksensa, ja avaa hänelle päiväpäivältä aina enemmän ja enemmän Raamatut. Meidän tulee siis, koska olemme tutkineet tekstin, ja perustuksesta sen ymmärrämme, käyttää se 1. Uskon vahvistukseksi, 2. Väärän opin voittamiseksi, 3. Neuvoksi jumaliseen elämään, 4. Varoitukseksi synneistä ja niitten nuhtelemiseksi, ja 5. Lohdutukseksi. Sentähden pitää Raamattua senkaltaisilla ajatuksilla luettaman, juurikuin kaikki, mitä siinä puhutaan, meitä tarkoittais. Meidän elämämme pitää sitä luettua sanaa kohden asetettaman, ja katsottaman, kuinka se sen kanssa yhteen sopii ja mitä siinä vielä puuttuu.

Puutteet, kuin ne havaitsemme tässä Jumalan sanan kirkkaassa peilissä, pitää ojettaman, ja meidän pitää niin aina ahkeroitseman tulla Jumalan tahtoa lähemmäksi. Jokaisessa totuudessa, jonka Pyhästä Raamatusta opimme, tulee meidän seisahtua, niinkuin kirkkaan lähteen tykönä, jossa kasvojamme katsella tahdomme, ja kysellä itsiämme: uskotkos tämän sydämestä? Oletkos tämän totuuden antanut tulla voimalliseksi sielussas, ja ollut sille kuuliainen? Jos ei tämä ole tapahtunut, kuinkas sen tahdot vastata ja seisovainen olla? Tässä näet kuitenkin, että Jumala itse sitä vaatii. Eikö se ole tarpeellinen, että todella ajattelet totista muutosta? Koska tällä eli muulla senkaltaisella tavalla, opin laadun jälkeen, sovitus tapahtuu, silloin taitaan havaita, mikä voima Raamatulla on, että se on terävämpi kuin joku kaksiteräinen miekka, ja tunkee lävitse, siihen asti kuin se sielun ja hengen eroittaa, ja jäsenet ja ytimet. Jos joka talossa senkaltainen Biblian lukeminen vilpittömällä sydämellä tapahtuis, ja se aljettaisiin ja päätettäisiin hartailta rukouksilla, niin saataisiin, meidän kylmän ja riutuneen kristillisyyden siasta, nähdä, mitkä kalliit uskon ja elämän hedelmät siitä puhkeaisivat.

Jumala täyttäköön meitä kaikkia tahtonsa tuntemisella, kaikkinaisessa hengellisessä viisaudessa ja toimessa, että me soveliasti vaeltaisimme, kelvaten kaikissa Herralle, ja hedelmän tekisimme kaikissa hyvissä töissä, ja kasvaisimme Jumalan tuntemisessa, ja vahvistetuksi tulisimme kaikella voimalla, hänen kunniansa väkevyyden jälkeen, kaikkeen kärsivällisyyteen ja pitkämielisyyteen ilon kanssa! Amen!